

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 586/2025
27.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милета Петковића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Зајечару Кт. 6/23 од 05.02.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кв.бр. 18/25 од 01.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милета Петковића, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Зајечару Кт. 6/23 од 05.02.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кв.бр. 18/25 од 01.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Зајечару Кт. 6/23 од 05.02.2025. године у ставу 1, 2 и 3 одређена је исплата нужних издатака и награде АА у укупном износу од 828.246,00 динара, који падају на терет буџетских средстава и наложено рачуноводству тужилаштва да наведени износ уплати на жиро рачун окривљеног ближе наведен у изреци, док је у ставу 4 као неоснован одбијен захтев окривљеног за исплату износа од 144.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Зајечару Кв.бр. 18/25 од 01.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА од 18.02.2025. године изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Зајечару Кт. 6/23 од 05.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, у делу у којем је одбијен захтев за накнаду трошкова у износу од 144.000,00 динара, бранилац окривљеног АА - адвокат Миле Петковић поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепено решење у ставу четири изреке и решење Вишег суда у Зајечару као другостепеног и исплати нужне издатке и награду у износу од

72.000,00 динара за приступ браниоца дана 04.02.2023. године код судије за претходни поступак, износ од 135.000,00 динара на име састава жалбе окривљеног од 12.02.2025. године изјављену против решења Вишег јавног тужилаштва у Зајечару и износ од 35.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости, што укупно износи 342.000,00 динара, а на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Зајечару који се имају уплатити окривљеном АА.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, при чему су ставом 4. наведеног члана предвиђени услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ наводи да су побијаним решењима учињене грубе повреде одредаба кривичног поступка из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 16. став 2. ЗКП, јер јавно тужилаштво и суд нису непристрасно ценили доказе које поседују у својим предметима, већ су супротно наведеним и приложеним доказима утврдили да не постоји доказ да су осумњичени и његов бранилац били присутни на одржаном рочишту пред судом у поступку одлучивања по предлогу ВЈТ у Зајечару за продужење притовра, што значи да нису са једнаком пажњом утврђивали и утврдили чињенице које иду у корист окривљеном, већ су измислили чињенице које не иду у његову корист. Поред изнетог, бранилац окривљеног наводи и да су нетачни наводи из обазложења решења да не постоји доказ да су осумњичени и његов бранилац адвокат Миле Петковић били присутни на одржаном рочишту пред судом у поступку одлучивања по предлогу ВЈТ у Зајечару за продужење притовра, а што није тачно, на који начин, по ставу Врховног суда, износи сопствене чињеничне тврдње којима оспорава тачност утврђеног чињеничног стања везано за приступ окривљеног и браниоца на рочиште одржано дана 04.02.2023. године, а што је у конкретном случају, чињенично питање – повреда закона из члана 440. ЗКП.

Стога је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним, јер исти није поднет због законског разлога због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**